

Knopsvaner, men det skal tilføjes, at der blev dagligt lagt Foder ud i Vaagen. GR. SCHMIT.

Fugleliv ved Karrebæksminde i Vinteren 1946-47.

I Vinteren 1946-47 har der været et overordentligt rigt Fugleliv i den henved 1 km lange og temmelig brede Vaage, der strakte sig fra Smaalandsøhavet ind igennem Karrebæksmindekanalen og ind paa Karrebæk Fjord.

Den 3. 3. 1947 var jeg i Karrebæksminde og iagttog følgende: Mellem 1700-2000 Troldænder (*Aythya cristata*), ca. 350 Hvinænder (*Bucephala clangula*), ca. 200 Havlitter (*Clangula hyemalis*), ca. 70 Knopsvaner (*Cygnus olor*), ca. 50 Tafelænder (*Aythya ferina*), ca. 20 Store Skalleslugere (*Mergus merganser*), enkelte Toppede Skalleslugere (*Mergus serrator*), enkelte Bjergænder (*Aythya marila*) og en Lille Lappedykker (*Podiceps ruficollis*). GR. SCHMIT.

ANMELDELSER

K. CURRY-LINDAHL: En misskänd fågel. — Svensk Jakt 1946, Nr. 4, p. 133—138.

En udmærket og overbevisende Studie over Toppet Lappedykkers Livsforhold i midtsvenske Søer, først og fremmest skrevet for at tage Livet af den udbredte Krønike om denne Fugls Skadelighed. Som bekendt paastaas det, at den jager Ænderne bort, og at den tager Nyttéfisk. Begge Dele er forkerte, Ænderne trives udmærket i dens Nærhed, særlig fordi de har en helt anden Levevis, og hvad Næringsvalget angaar gør Lappedykkeren i høj Grad Nytte ved at tage Larver af Vandkalve og andre Insekter, der lever af Fiskeyngel. Selv tager den kun ligegyldige Smaafisk, sjældent de nyttige Arter. Forf. appellerer til Myndighederne om at faa Arten fredet; lad os haabe han har Held med sig. For over 30 Aar siden forsøgte G. KOLTHOFF i Svensk Jägareförb. Tidsskr. at gendrive de uhyrlige Beskyldninger, der fra Jæger- og Fiskerside rettedes mod denne miskendte Fugl (gengivet i D. O. F. T. 7, 1913, p. 138), men Overtroen var for dybt rodfæstet. Det kan i denne Forbindelse nævnes, at der i de senere Aar ogsaa i Amerika er gjort Undersøgelser over Lappedykkernes og andre saakaldte skadelige Fugles Indflydelse paa det øvrige Fugleliv. Det har vist sig, at Ændernes Ungedødelighed er den samme i Søer, hvor Islom, Graastrubet Lappedykker eller Blishøne ynglede og i Søer hvor disse Arter ikke fandtes. Drab af Ællinger gennem de nævnte Arter sker kun ganske tilfældigt og spiller ingen Rolle. Ungedødeligheden er derimod afhængig af Tilstedeværelsen af Dækning (cover) i Vegetation o. s. v. (J. A.

MUNRO, *The Journal of Wildlife Management*, **3**, 1939, p. 339). I en større Undersøgelse fornylig foretagen af C. A. SOOTER (*Journ. Wildlife Management*, **9**, 1945, p. 96) belyses Forholdet mellem Blishøns og Ænder. Det kan ikke bestrides, at Blishønsene er mere stridbare, men de dræber ikke Ællinger, og Hunnerne hos flere Andearter forsvarer sig udmærket mod Blishønsene. Stridbarhedens Betydning for Ændernes Tilstedeværelse er fortrinsvis at søge i følgende Punkter: Under Konkurrencen om Redepladser, og under Næringsoptagelsen i Søer, hvor Blishønsenes Drillerier gør Stedet mindre tiltrækkende for Ænderne. Naar Føden er for knap, eller der er for mange Blishøns, kan Ændernes Tal muligvis nedsættes, men nærmere Undersøgelser er nødvendige for at godtgøre, om man maa skride til at holde Blishønsbestanden under Kontrol.

For Toppet Lappedykkers Vedkommende drejer Forholdet sig nok først og fremmest om, hvorledes en stor Bestand opfører sig overfor Ænder med Ællinger. Da imidlertid Ænderne holder sig mere i Rørbæltet, Lappedykkerne i det aabne Vand, er Chancerne for Sammenstød minimale, og man kan vist godt gaa ud fra, at heller ikke paa dette Punkt gør Lappedykkeren nogen særlig Skade paa Andebestanden. F. S.

S. B. ANDERSEN: Træk af Fuglelivet paa den fynske Øgruppe. — Af Fyns Flora og Fauna, p. 89—100, med Tegninger af JOHS. LARSEN. Udgivet af Naturhistorisk Forening for Fyn, Odense 1943.

I Anledning af "Naturhistorisk Forening for Fyn"s 25 Aars Bestaaen er der med Støtte af flere fynske Byraad og Erhvervsorganisationer udgivet en smuk lille Bog, skildrende Foreningens Historie og med adskillige videnskabelige Bidrag af kompetente Specialister indenfor Naturfagene. Fuglene maatte naturligvis ogsaa med, men Stykket om Fuglelivet er desværre ret intetsigende. Vi faar dog at høre om Indvandringen af en Del jyske Arter, bl. a. Topmejsen, der synes at brede sig paa Øen, men Artlisten kunde dog suppleres med flere andre Arter. At Klyden er i Tiltagen er jo kendt nok, hvorfor skulde det ikke ogsaa gælde Fyn? Man kunde have ønsket sig, at Lejligheden var benyttet til at give en virkelig Karakteristik af Fyns Fugleliv, men dette har Forf. tydeligvis ikke magtet. At Artiklen rummer adskillige Fejltagelser noteres for en Ordens Skyld. F. S.

H. HOLGENSEN: *Antarctic and Sub-Antarctic Birds*. — Scientific Results of the Norwegian Antarctic Expeditions 1927—1928 et sqq., Instituted and Financed by Consul Lars Christensen. Nr. 23. (100 pp., 23 Tekstfig.). Det Norske Videnskaps-Akademi i Oslo 1945.

De ret omfattende Fuglesamlinger, som den sidste Menneskealders norske Sydpolarekspeditioner har hjembragt, har her fundet en udmærket Bearbejdelse. Der er udmærkede Kort og Udbredningsangivelser, smukke Fotografier fra Ynglepladserne, gode og oplysende Tabeller, og til Slut en faunistisk Oversigt over de forskellige antarktiske Territorier og Øer. Særlig Interesse knytter der sig til Fundet af en Havterne paa Peter I. Island, der for første Gang blev undersøgt af "Norvegia"-Ekspeditionen

1929. Det har været betvivlet, at Havterne virkelig overvintrede i de antarktiske Omraader, idet man antog, at den blev forvekslet med den meget nærstaaende *Sterna vittata* Gm. Dette Synspunkt har især MURPHY gjort sig til Talsmand for i sit Pragtværk "Oceanic Birds of South America", selvom han dog maatte indrømme, at flere Individuer nedlagt i Weddell Havet var sikre *S. paradisaea* Pont. Det nye Fund fra Peter I. Island bestyrker Formodningen om, at det alligevel er helt hernede i det ekstreme Syd, at den arktiske Terne overvintrer. Forf., der i Tidsskriftet "Naturen", 1944, p. 372, har givet en populær Skildring af sine Undersøgelser over den antarktiske Fugle verden, maa ønskes til Lykke med den smukke og vigtige Publikation.

F. S.

ERIC J. HOSKING & CYRIL W. NEWBERRY: More Birds of the Day. (127 pp., 84 fotogr. Plancher). — COLLINS, London 1946. Pris: 12 s. 6 d.

Efter den Succes, som Forff. har faaet med deres to første Bøger (anmeldt i D. O. F. T. **40**, 1946, p. 68 & p. 206), har de ikke haft Betæneligheder ved at lade endnu et Bind følge efter de to foregaaende. Dette nye Bind staar fuldt paa Højde med Forgængerne og indeholder som disse et stort Udvalg af ganske fremragende Fuglefotografier. Af de smukkeste skal nævnes en Serie af Lærkefalk, Raage, Triel, Ringdrossel og Nordisk Lappedykker. Teksten er livligt skrevet og giver mange Oplysninger om engelske Fugle, men dog intet udover hvad man kan faa at vide saa mange andre Steder. Det er for Billedernes Skyld, at man lægger Mærke til dette Værk og kan give det sin bedste Anbefaling til enhver fugleinteresseret.

F. S.